

[Risgaard Knudsen.]

talelser her i dag som udtryk for, at ministeren er meget betænkelig ved at lade søge gennemført en ordning efter de retningslinjer, som er afstukket fra udvalgets side?

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg må svare benægtende på det spørgsmål. Den ærede forespørger må ikke tage mine udtalelser her som udtryk for betænkelighed ved udvalgets forslag. Jeg er i princippet og stort set enig med udvalget og håber, at det kan gennemføres nogenlunde efter udvalgets indstilling, men det har altså fordret en række undersøgelser og forhandlinger, jeg har måttet bringe til side først. Jeg vil imidlertid gerne slå stærkt fast, at jeg i princippet synes, at udvalget er kommet til en god konklusion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Møller* til boligministeren:

„Er ministeren rede til at iværksætte en uheldet undersøgelse af hele hændelsesforløbet i saneringssagen i Wildersgade—Skt. Annegade—Overgaden neden Vandet på Christianshavn med særligt henblik på en klarlæggelse af den langsommelighed, der har præget sagsbehandlingen?“

Skriftlig begrundelse:

For en del år siden blev der på Christianshavn i Københavns kommune sat en udvikling i gang, som indebar en direkte og umiddelbar trussel mod en række af de smukke, gamle ejendomme i denne bydel. I et betydeligt omfang måtte gamle huse vige pladsen for moderne bebyggelse, og hvis udviklingen var blevet videreført, ville der inden for overskuelig tid kun være blevet få og spredte rester tilbage af den historisk og æstetisk værdifulde bygningskultur i denne bydel.

Udviklingen blev imidlertid standset gennem en beslutsom og offervillig indsats fra privat side. En bevaringsplan tog form, og en række af de truede og delvis allerede kondemnerede ejendomme i karreen Wildersgade-Skt. Annegade-Overgaden neden Vandet fik gennem indskud af privat kapital en chance for at overleve.

Bevaringsplanen opnåede flere af de be-

rørte myndigheders bevågenhed, men sagsbehandlingen hos de kommunale og statslige myndigheder har været præget af en omstændelighed og langsommelighed, der på den ene side har virket som en hånd mod de interesserede borgere og på den anden side har bevirket en væsentlig fordyrelse af hele bevaringsplanen.

På denne baggrund må der føles et stærkt behov for en upartisk undersøgelse af sagens gang med særligt henblik på at få klarlagt, hvordan det har kunnet gå til, at man gennem en meget lang årrække ikke har kunnet nå til vejs ende med forberedelserne forud for en igangsættelse af bevaringsplanen, som i givet fald skal iværksættes i henhold til saneringsloven.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Per Møller: Det ville se sort ud for de kulturskatte, vi ejer i vore gamle bygninger, hvis opgaven med at bevare dem var afhængig af statslige og kommunale myndigheders bevågenhed. Men heldigvis har man fra privat side vist en tiltagende interesse og offervilje over for denne opgave. Derfor er det imidlertid af afgørende betydning, at myndighederne viser al mulig smidighed, hurtighed og hjælpsomhed, så de private grupper og enkeltpersoner, der tager opgaven på sig, ikke mister modet.

Bevaringsplanen for Wildersgade—Skt. Annegade—Overgaden neden Vandet på Christianshavn begyndte at tage form i 1963, men endnu har man ikke kunnet tænde grønt lys for planens iværksættelse. Man har oplevet en bureaukratisk langsommelighed, som har fordyret og hæmmet planens virkeliggørelse, og som samtidig har skabt en urimelig belastning for de folk, der står bag. Det kan ikke være rigtigt, at det skal være nødvendigt, at det går så langsomt.

Den nuværende regering har vist en klar interesse i at få sat mere fart på løsningen af de forskellige saneringsopgaver, og derfor håber jeg på, at boligministeren vil imødekomme mit ønske om en undersøgelse, der kan klarlægge årsagerne til, at det her er gået så skævt. Det er min optimistiske forhåbning, at en tilbundsgående undersøgelse i denne sag kan sikre imod, at der i frem-